

אחינו ולא ימעל איש בשאר בשרו לחזיר מן היונות
כפי שפט לחמיה איש את אחיו במינה ולא לנטור
מיום ליום ולהבדיל מכל הטמאות במשפטם ולא ישקץ
איש את דוח קדשן כאשר הבדיל אל להם כל המתאכלים
באלה בתמים קדש על פי כל יסורו ברית אל נאמנת להם
לחיותם אלה דור ואם מחנות ישבו כמדוך הארץ ולקחו
נשים והולידו בעם והתהלכו על פי התורה וכל שפט
היסודים כמדוך התורה כאשר אמר בן איש לאשתו ובין אב
לבנו וכל המואסות במקדש אל את הארץ להשוב נטול רשעים
עליהם הוא הדבר אשר כותב בדברו וישעה בן אגוז ויהיה
אשר אמר יבוא שלוק ועל עמך ועל בות אביך ימים אשר
באו מיום כור אפרים מעל וחזיה בהפדך שב בני ישראל
שר אפרים מעל וחזיה וכל הנמנים הסגיו לחרב והנמנים
נמלטו לארץ צפון כאשר אמר והגלותו את סכות מלכם
ואת בנין צלמית מאהלו דמשק ספרי התורה הם סוכת
העלך כאשר אמר והקדמות את סוכת דוד הנפלת העלך
הוא הקדמת בנין העלמים וסוף העלמים הם ספרי הנביאים
אשר ביה ישראל את ישראל והנכב הוא דודיה התורה
הבא דמשק כאשר כותב דוד בנב מיעקב וקם שבנו
בישראל השבט הוא נשוא כל העדה ובעמדו נקדקד
התבלונו את אלה מלכו במקץ הפקודה הדין

וינסונום יספרון לחרב וכן משפט כל באוביות אשר
 לא יחזיקו אלה לפוקדם ללא מה בלועל הוא חוום
 אשר יפקד אל חון שר ויחזה אשר תשפוך עליום העם
 כי חלו זכרם ודיקמום כל מורדים נאמר לאסרו מז
 בוגרים ויתגלו בדרבי זוטת ובהון דשעה ונקום וניסוד
 איש לא יחזיקו וישטא איש את דעה ויתעלמו איש בסאר בערו
 ויבטו לזכר ותגידו להם ולבנין ועשו וישו חושר בענן
 ויבטו איש בשודדת לבו ולא נודו מעם ופריעו עד דנה
 ללית סדך דשעם אשר אנכי אל עליהם חבת תשעו חנם
 וראש שתעם אכיר בתענעם אם בלתי העינים יתב הוא
 דרבי חם וראש חפניקם הוא ראש בלתי וון הדיאלעשות
 בתם נקמה ובל אלה לא הטע בוני החוץ וסלח החפל כי
 יחזיק דוח ומכוס בנב חסוק להם אשר חיה את אל בכל עתו
 ואלו אמר בשעה לא בייקודך ובושר לבנך אתה באלישת
 את העום האלה כי נניא את אבותי ומשפחתי אתה שנועך
 וכן חרשפט לשב שדאל סרו נודך חנם באהבת אל את
 חראשונט אשר הוערו אחוץ חייב את השאת ויהי חם כי
 ברית האבות ובישנאו אלת בני חוץ חרד אפי ונמשפט
 חיה לכל חנואת במלות חיה ויעבם חפט בשודדות לבם
 הוא הדבר אשר אמר ירמיהו לעדך יתיה ואלו ש
 למה נני כל האנשים אשר ישו בכרית חודו שיה יאין דה